

เด็กจมน้ำเสียชีวิตในสระว่ายน้ำเทศบาล ... เทศบาลต้องรับผิดชอบ ?

คดีพิพาทที่นำมาเล่าสู่กันฟังในคอลัมน์คดีปกครองฉบับนี้ เป็นเรื่องราวของผู้ปกครองที่พาบุตรไปใช้บริการสระว่ายน้ำเทศบาลและบุตรได้เสียชีวิตจากการจมน้ำในสระว่ายน้ำ

ข้อเท็จจริงในคดีนี้มีว่า ในเช้าวันเกิดเหตุ นาย ช. พาบุตรไปใช้บริการสระว่ายน้ำเทศบาล โดยเสียค่าบริการใช้สระว่ายน้ำ ขณะนั้นมีผู้มาใช้บริการสระว่ายน้ำประมาณ 30 ถึง 40 คน จากนั้นเวลาประมาณ 11 นาฬิกา มีผู้ที่มาว่ายน้ำร้องว่ามีเด็กจมน้ำ นาย พ. เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยดูแลสระว่ายน้ำ ซึ่งอยู่บริเวณบันไดทางขึ้นสระว่ายน้ำได้ลงไปช่วยในสระว่ายน้ำอุ้มบุตรของนาย ช. ขึ้นจากสระว่ายน้ำและปฐมพยาบาลเบื้องต้น โดยไม่ได้นำเครื่องช่วยชีวิตออกมาใช้ เมื่อหน่วยกู้ภัยมาถึงเวลาประมาณ 11.20 นาฬิกา จึงแจ้งว่าบุตรชายของนาย ช. เสียชีวิต และแพทย์ได้ชันสูตรพลิกศพระบุว่าเสียชีวิตเนื่องจากการจมน้ำประมาณครึ่งชั่วโมง

นาย ช. เห็นว่า ขณะเกิดเหตุ นาย พ. ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่บริเวณริมสระว่ายน้ำตลอดเวลา แต่อยู่บริเวณบันไดทางขึ้นสระว่ายน้ำ จึงไม่สามารถช่วยบุตรของตนได้ทันทั่วทั้งที่ ถือว่าเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยละเลยต่อหน้าที่ในการรักษาความปลอดภัยผู้ใช้บริการสระว่ายน้ำ จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครอง ขอให้มีการคำพิพากษาหรือคำสั่งให้เทศบาลชดเชยค่าสินไหมทดแทนให้แก่ตน

เทศบาลอ้างว่า ระเบียบ ว่าด้วยการใช้สระว่ายน้ำได้ระบุว่าให้ผู้มาใช้บริการสระว่ายน้ำระมัดระวังในการใช้สระว่ายน้ำและหมั่นตรวจสอบสภาพอยู่เสมอ และหากเกิดเหตุสุดวิสัยได้รับบาดเจ็บหรือเสียชีวิตเทศบาลจะไม่รับผิดชอบทุกกรณี ดังนั้น เทศบาลจึงไม่ต้องรับผิดชอบชดเชยค่าสินไหมทดแทน

กรณีดังกล่าวถือว่าเทศบาลประมาทเลินเล่อและต้องรับผิดชอบชดเชยค่าสินไหมทดแทน หรือไม่ ?

ศาลปกครองสูงสุดพิพากษาว่า เมื่อขณะเกิดเหตุมีเด็กมาใช้บริการจำนวนมาก ผู้ถูกฟ้องคดีย่อมคาดหมายได้ว่าอาจเกิดกรณีเด็กจมน้ำได้ง่าย จึงต้องควบคุมดูแลเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยให้ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในบริเวณที่สามารถสอดส่องดูแลผู้มาใช้บริการได้อย่างทั่วถึง การที่นาย พ. อยู่บริเวณบันไดทางขึ้นสระว่ายน้ำจึงไม่สามารถมองเห็นเหตุการณ์บริเวณสระว่ายน้ำได้ เมื่อบุตรของผู้ฟ้องคดีจมน้ำ จึงไม่อาจช่วยเหลือได้ทันทั่วทั้งที่นอกจากนี้ แม้จะมีระเบียบ ว่าด้วยการใช้สระว่ายน้ำ เพื่อใช้เป็นมาตรการควบคุมการใช้สระว่ายน้ำให้มีมาตรฐานเป็นแนวทางปฏิบัติของเจ้าหน้าที่และผู้ให้บริการและเพื่อความเป็นระเบียบและความปลอดภัยในการใช้สระว่ายน้ำ และมีคำสั่งที่แบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานของพนักงานจ้าง แต่ระเบียบและคำสั่งดังกล่าวไม่มีการกำหนดรายละเอียดขั้นตอนและวิธีการปฏิบัติอย่างชัดเจน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ผู้มีหน้าที่รักษาความปลอดภัยสระว่ายน้ำต้องคอยระวังเหตุอยู่ใกล้ริมขอบสระว่ายน้ำตลอดเวลา เพื่อเข้าช่วยเหลือผู้ให้บริการอย่างทันทีทันใด

อีกทั้ง การที่ผู้ถูกฟ้องคดีมอบหมายให้นาย พ. ทำหน้าที่รักษาความปลอดภัยทั้งสระเล็กและสระใหญ่ในเวลาเดียวกัน ขณะที่ผู้มาใช้บริการเป็นจำนวนมาก และหากนาย พ. มีความจำเป็นไม่อาจปฏิบัติหน้าที่บริเวณริมสระว่ายน้ำได้ ก็ไม่มีผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนได้ทันที พฤติการณ์ดังกล่าวจึงเห็นว่า มาตรการป้องกันและรักษาความปลอดภัยแก่ผู้มาใช้บริการสระว่ายน้ำยังไม่ได้มาตรฐานอย่างเพียงพอ และเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีปฏิบัติหน้าที่ด้วยความประมาทเลินเล่อ เมื่อบุตรของผู้ฟ้องคดีเสียชีวิตจากการจมน้ำเมื่อไปใช้บริการสระว่ายน้ำ จึงเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีตามมาตรา 420 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องรับผิดชอบชดเชยค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดี (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 1111/2559)

คดีนี้เป็นบรรทัดฐานการปฏิบัติราชการที่ดีสำหรับหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่ให้บริการกับประชาชน โดยเฉพาะบริการที่อาจก่อให้เกิดอันตรายกับผู้ใช้บริการทั้งในด้านชีวิตและทรัพย์สิน จะต้องจัดให้มีมาตรการรักษาความปลอดภัยที่มีมาตรฐานและเพียงพอที่จะป้องกันเหตุที่อาจจะเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา และหากเกิดความเสียหายขึ้นจากความประมาทเลินเล่อของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติหน้าที่หรือจากการละเลยต่อหน้าที่นั้น ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน ขณะเดียวกันก็ถือเป็นอุทาหรณ์ที่ดีสำหรับประชาชนผู้ให้บริการ ซึ่งจะต้องมีความระมัดระวังด้วยอีกทางหนึ่ง ... ครับ !

นายปกครอง
